

Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 d'abril de 1999 ha aprovat la següent:

Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional

Exposició de motius

La Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aprovada pel Consell General en la seva sessió dels dies 2 i 3 de setembre de 1993, va voler evitar l'abús del recurs d'empara, especialment en els casos d'al·legació de lesió del dret fonamental a la jurisdicció reconegut per l'article 10 de la Constitució. Amb aquesta finalitat, l'esmentada Llei qualificada va limitar la legitimació per a interposar el recurs d'empara constitucional en defensa d'aquest dret, al Ministeri Fiscal, i va establir que l'interessat pogués, si era el cas, adherir-se a la demanda. Després de cinc anys de vigència d'aquesta regulació, i una vegada la realitat ha desfet aquell temor, mostrant una pràctica prudent en aquesta delicada matèria, escau reformar i modificar el règim d'accés al Tribunal Constitucional en aquest supòsit, equiparant-lo bàsicament al règim general de les demandes d'empara; per mandat de l'article 102 de la Constitució, s'ha d'afegir a la possibilitat d'accés directe dels interessats, la possibilitat que també el Ministeri Fiscal pugui interposar el corresponent recurs. D'aquesta manera s'amplia l'àmbit de defensa dels drets i, a més, se situen les funcions del Ministeri Fiscal més en la línia del paper que li pertoca complir, de manera que es reforça així l'accés al procés d'empara en condicions d'igualtat i el seu desenvolupament amb plenes garanties d'imparcialitat.

La present Llei, però, també és sensible a les possibilitats d'abús en l'al·legació del dret a la jurisdicció, que pot portar a la interposició de recursos d'empara completament injustificats. Per fer front a aquest risc, que pot distorsionar la funció de l'empara constitucional, la Llei introdueix també una nova causa d'inadmissió de les demandes, consistent en la falta manifesta de contingut constitucional de la infracció que es denuncia. Així es permet que el Tribunal Constitucional rebutgi aquells recursos en què li demanen que es pronuncii sobre qüestions a les quals manca clarament contingut i transcendència constitucional, per tal com aquest alt Tribunal no és la darrera instància jurisdiccional ordinària.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.